

sygn. akt XK 59/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia X Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Jankowska

Protokolant: Katarzyna Rudzka

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Klimkiewicza, Emilii Tomaszewskiej – Błachnio, Magdaleny Dominko-Świtulskiej

po rozpoznaniu w dniu 13.08.13r., 01.10.2013r., 13.03.2014r., 17.04.2014r. sprawy J. S. urodz. (...) w W. syna J. i E. z d. M.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15 października 2012r. w W. na Moście P. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa ruchu lądowym określone w art. 45 ust 1 ustawy prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że będąc pod wpływem środków odurzających w postaci amfetaminy kierował rowerem po drodze publicznej

tj. o czyn z art. 178a § 2kk

II. w dniu 15 października 2012r. w mieszkaniu pod adresem W. ul. (...) posiadał wbrew obowiązującej ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii środki odurzające w postaci amfetaminy, umieszczone w torebce foliowej z zapięciem strunowym o łącznej wadze 0,84 grama netto

tj. o czyn z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka

1. oskarżonego J. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia z tym, iż przyjmuje, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 87 § 1a kw i na podstawie tego przepisu skazuje go, a na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500zł (pięćset);

2. na podstawie art. 82 § 3 kpw zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. dzień 15.10.2012r. przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny grzywnie w kwocie 200zł (dwieście);

3. oskarżonego J. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i na podstawie tego przepisu skazuje go, a na podstawie art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1,3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda z nich;

4. na podstawie art. 70 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych o nr Drz Sip 203/13 pod pozycją 1 poprzez zniszczenie;

5. oskarżonego zwalnia od ponoszenia kosztów sądowych;

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 756zł oraz Vat tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Sygn. akt X K 59/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2012r. funkcjonariusze Policji w osobach R. S. i A. Ś. patrolowali ulice (...). Około godziny 0:30 na Moście P. w/w zauważyli J. S. jadącego w stronę centrum rowerem marki U., który poruszał się na zmianę środkiem ulicy, torowiskiem i chodnikiem. W związku z powyższym zatrzymali w/w kierowcę do kontroli drogowej. Z uwagi na wyczuwalną od niego woń alkoholu i dziwne zachowanie, polegające na pobudzeniu psychoruchowym, słowotoku, niewyraźnej mowie i rozszerzonych źrenicach, dokonano zatrzymania J. S.. W/w przewieziono na komendę przy ul. (...) w W.. Tam poddano go badaniom za pomocą urządzenia Alkometr A 2.0/04 o nr 01912/11, posiadającego ważne świadectwo wzorcowania nr 124/04/12 z dnia 26 kwietnia 2012 r., które wykazały 0,07 mg/l (godz. 00:43) i 0,06 (godz. 00:46) mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie mężczyznę przewieziono do szpitala przy Al. (...) w W., gdzie w moczu stwierdzono obecność amfetaminy i kannabinoli (marihuana, haszysz). Z kolei w późniejszym badaniu krwi, pobranej o godz. 3.40 w szpitalu przy ul. (...) w W., odnotowano w organizmie kierowcy amfetaminę w ilości 50,47 ng/ml i nieaktywny kwas 9-karboksy- (...) (inaczej (...)) w ilości 9,89 ng/ml.

J. S. w czasie jazdy rowerem przez Most P. znajdował się pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy.

W dniu 15 października 2012r. dokonano przeszukania mieszkania J. S. przy ul. (...) w W.. W trakcie w/w czynności ujawniono należąca do J. S. torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością białego proszku o wadze 0,84 grama netto, który zawierał amfetaminę.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów: wyników badań (k.2, k.3), protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k.4-4 verte), świadectwa wzorcowania (k.5-5 verte), dokumentacji lekarskiej (k.6-7), protokołu zatrzymania rzeczy (k.8-10 verte), protokołu zatrzymania osoby (k.11-11 verte), protokołu przeszukania osoby (k.13-14 verte), protokołu przeszukania mieszkania (k.25-27 verte), protokołu użycia testera narkotykowego (k.28-28 verte), protokołów oględzin rzeczy (k.29, k.45-48), materiału poglądowego (k.49), protokołu pobrania krwi (k.60-60 verte), sprawozdania z analiz (k.61), opinii pisemnej i ustnej uzupełniającej biegłego D. Z. (k.50-51, k.179), opinii pisemnej biegłego A. Z. (k.55-59,277), opinii pisemnej biegłego H. W. (k.232-233), opinii pisemnej biegłego Z. W. (k.238-241), zeznań świadka R. S. (k.15 verte, k.167) i częściowo wyjaśnień oskarżonego J. S. (k.24, k.32, k.166, k.180).

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym **oskarżony J. S. (k.24, 32)** przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W/w stwierdził, iż jadąc rowerem spotkał przed Stadionem (...) nieznaną mężczyznę, którzy użyli mu marihuany i amfetaminy. Przyznał, że kiedy wracał został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji na Moście P.. Po zbadaniu na zawartość alkoholu okazało się, że ma 0,12 promila. Stwierdzono również u niego spożycie środków odurzających. Oskarżony wskazał, że miał w domu amfetaminę, którą kupił kilka lat temu na własny użytek.

Przesłuchiwany w postępowaniu sądowym **oskarżony J. S. (k.166, k.180)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że nie pamięta zdarzeń, albowiem leczy się w związku ze schizofrenią paranoidalną. Po odczytaniu mu wcześniejszych wyjaśnień stwierdził, iż je podtrzymuje i przyznaje się chyba do obu czynów.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wina oskarżonego J. S. i okoliczności popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości sądu.

Sąd częściowo dał wiarę **wyjaśnieniom oskarżonego J. S. (k.24, k.32, k.166, k.180)**, które w tym zakresie należy uznać za spójne, logiczne i korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym, któremu dano wiarę. Podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Powyższe znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka R. S., w wynikach badań, w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego, w protokole zatrzymania osoby, w sprawozdaniu z analiz i opinii pisemnej biegłej A. Z.. Szczególne znaczenie mają tu zeznania świadka R. S., który dokładnie obserwował zachowanie oskarżonego J. S., stwierdził obecność alkoholu w wydychanym powietrzu i podejrzewał zażycie przez kierowcę środków odurzających, jak również wyniki badań, sprawozdanie z analiz i opinia pisemna biegłej A. Z., z których jednoznacznie wynika, że w chwili kierowania rowerem oskarżony J. S. znajdował się pod wpływem amfetaminy. Podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony J. S. potwierdził także, że ujawniony w jego mieszkaniu, środek odurzający należał do niego i był przeznaczony na własny użytek. Powyższe znajduje potwierdzenie w protokole przeszukania mieszkania, protokole użycia testera narkotykowego, opinii pisemnej i ustnej uzupełniającej biegłej D. Z., opinii pisemnej biegłego H. W. i opinii pisemnej biegłego Z. W., z których wynika, że ujawniona w mieszkaniu oskarżonego torebka foliowa z zapięciem strunowym zawierała amfetaminę. Zważywszy na okoliczność, że oskarżony J. S. jest uzależniony od środków psychoaktywnych, zdaniem Sądu faktycznie miał ją na własny użytek. Na wiarę nie zasługują natomiast wyjaśnienia oskarżonego z postępowania sądowego, w których stwierdził, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, których nie pamięta. Powyższe pozostaje w sprzeczności z jego wyjaśnieniami z postępowania przygotowawczego. Tym bardziej, że po ich odczytaniu oskarżony oświadczył, że je podtrzymuje i „przyznaje się chyba do obu czynów”. Wprawdzie ustalono, że jest uzależniony od środków psychoaktywnych i leczy się w związku z następstwami ich zażywania, jak jednak kategorycznie wynika z opinii pisemnej, ustnej uzupełniającej i pisemnej uzupełniającej sądowno - psychiatrycznej biegłych A. R. i J. M. nie rozpoznano u oskarżonego choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego i brak jest podstaw do uznania, aby w okresie zarzucanych mu czynów miał zniesioną lub ograniczoną zdolność rozpoznania ich znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem. Reasumując stwierdzić należy, iż oskarżony J. S. zażył środek odurzający w postaci amfetaminy i będąc pod jej wpływem kierował rowerem po drodze publicznej, a znaleziona w jego mieszkaniu amfetamina należała do niego i była przeznaczona na własny użytek.

Jako obiektywne i przedstawiające prawdziwy obraz wydarzeń należało ocenić **zeznania świadka R. S. (k.15 verte, k.167)**, który jako funkcjonariusz Policji przeprowadzał czynności z udziałem oskarżonego. Świadek R. S. dokonał interwencji wobec, jego zdaniem, dziwne zachowującego się rowerzysty, który poruszał się Mostem P., jadąc na zmianę środkiem ulicy, torowiskiem i chodnikiem. Jak wynika z zeznań świadka, oskarżony po zatrzymaniu do kontroli był pobudzony psychoruchowo, dużo mówił, miał niewyraźną mowę, i rozszerzone źrenice. Ponadto czuć było od niego woń alkoholu. Zważywszy na okoliczność, że świadek R. S. w swojej pracy bardzo często stykał się z podobnymi sytuacjami, nie miał problemu z rozpoznaniem, że mężczyzna znajduje się pod wpływem środków odurzających. Późniejsze badania potwierdziły jego przypuszczenia. Wprawdzie w czasie zeznań w postępowaniu sądowym świadek nie pamiętał już szczegółów przebiegu interwencji z uwagi na upływ czasu, jak również charakter wykonywanej pracy i dużą ilość podobnych interwencji, jednak potwierdził odczytane mu zeznania z postępowania przygotowawczego, które były składane na bieżąco i najlepiej odzwierciedlały przebieg wydarzeń. Relacja świadka R. S. znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, który obdarzono walorem wiarygodności, w tym w szczególności w wynikach badań, protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego, protokole zatrzymania osoby, protokole pobrania krwi, sprawozdania z analiz, opinii biegłej A. Z. i częściowo wyjaśnień oskarżonego J. S.. Zważywszy na okoliczność, że świadek R. S. jest dla oskarżonego osobą obcą i wcześniej go nie znającą, nie miał żadnego powodu, aby składać obciążające go zeznania. W ocenie sądu, w sposób spójny, logiczny i wyczerpujący przedstawił całą swoją wiedzę w sprawie.

Sąd podzielił wnioski wynikające z **opinii pisemnej i ustnej uzupełniającej biegłej D. Z. (k.50-51, k.179)**, w której stwierdzono, iż biały proszek o wadze 0,84 grama netto (przed pierwszymi badaniami), znajdujący się w torebce foliowej z zapięciem strunowym znalezionej w mieszkaniu oskarżonego J. S., zawiera amfetaminę w połączeniu z kofeiną. Biegła na rozprawie dodała, iż na rynku nie jest sprzedawana w czystej postaci amfetamina, albowiem zawsze występuje ona w połączeniu z inną substancją, w tym przypadku kofeiną. W podobnych proporcjach jak w

przedmiotowym przypadku sprzedawana jest amfetamina na rynku. Biegła wskazała, iż powyższa ilość narkotyków stanowi 8 porcji handlowych, albowiem średnia masa działki handlowej wynosi około 0,1g. W wiarygodnej **opinii pisemnej biegłego H. W. (k.232-233)** sprecyzowano, dodatkowo, iż biała substancja przekazana do badań o wadze 0,82 grama netto (przed drugimi badaniami) zawiera amfetaminę w stężeniu 10% wag oraz kofeinę. Z kolei w zasługującej na uznanie **opinii pisemnej biegłego Z. W. (k.238-241)** wyjaśniono, iż jedna porcja handlowa amfetaminy wystarczająca do odurzenia przeciętnego człowieka wynosi 0,1 grama netto. Zdaniem biegłego, znaleziona u oskarżonego torebka foliowa z zapięciem strunowym z 10 % zawartością siarczanu amfetaminy mogła stanowić 8 „działek handlowych” narkotyku z ilości 0,82g. Jak również dodano, skutkiem jej zażycia jest min. pobudzenie psychoruchowe rozszerzenie źrenic, podwójne widzenie, zaburzenie akomodacyjne, nadwrażliwość na światło, suchość w jamie ustnej, tachykardia (przyspieszona akcja serca), wzrost temperatury ciała i wzrost ciśnienia krwi. Stosowanie amfetaminy przez osoby prowadzące pojazdy stwarza zagrożenie z uwagi na trudność koncentracji w wykonywaniu skomplikowanych czynności, zmiany percepcji otoczenia, spowolnienie reakcji, zaburzenia orientacji czasu i przestrzeni oraz zaburzenia wzroku.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych także na podstawie **opinii pisemnej i ustnej biegłej A. Z. (k.55-59, 277)**, w której wskazano, iż wyniki badań krwi u oskarżonego pozwalają na przyjęcie, że w momencie jazdy rowerem oskarżony był pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy. Nie ma natomiast podstaw do uznania, że znajdował się wówczas po użyciu kannabinoli lub był pod ich wpływem. Ponadto wyjaśniono, że amfetamina wchłania się bardzo szybko i ma działanie pobudzające zarówno psychicznie, jak i fizycznie. Osoby znajdujące się pod jej wpływem mają większą skłonność do ryzykownych i agresywnych zachowań (szczególnie skłonność do rozwijania nadmiernej prędkości czy podejmowania wyprzedzania bez zachowania należytej ostrożności), a także nie mają poczucia zmęczenia, które w normalnych warunkach zostałyby uznane za zbyt duże, aby umożliwić bezpieczną jazdę. Pobudzenie psychoruchowe powoduje kłopoty z koordynacją i nadmierną reaktywność (np. gwałtowne manewry czy zła ocena sytuacji na drodze). Stwierdzono także, że stężenie amfetaminy we krwi oskarżonego J. S. jest stężeniem spotykanym u biorców tego środka i wywołującym efekt biologiczny porównywalny do stanu nietrzeźwości pod względem zmniejszenia sprawności psychomotorycznej. Biorąc pod uwagę upływ czasu pomiędzy zatrzymaniem, a pobraniem krwi należy wnioskować, że stężenie amfetaminy w chwili zatrzymania było wyższe od wykazanego badaniami. Biegła na rozprawie podtrzymała swoją pisemną opinię, sprostowując omyłkę pisarską we wnioskach końcowych w/w opinii, iż opinia i jej końcowe wnioski dotyczą nie osoby omyłkowo wskazanej (...) a oskarżonego J. S..

Brak jest również podstaw do zakwestionowania **opinii pisemnej, ustnej uzupełniającej i pisemnej uzupełniającej sądowno - psychiatrycznej biegłych A. R. i J. M. (k.125-126, k.179-180, k.247-249)**, w których wskazano, że chociaż oskarżony J. S. jest uzależniony od środków psychoaktywnych i leczy się z powodu następstw ich zażywania, to nie rozpoznano u niego choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego i brak jest podstaw, aby w okresie zarzucanych mu czynów miał on zniesioną lub ograniczoną zdolność rozpoznania ich znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem. Jego poczytalność, zdaniem biegłych nie budzi wątpliwości i może on brać udział w postępowaniu.

Powyższe opinie należy uznać za pełne, rzetelne i jednoznacznie odpowiadające na pytania wymagające wiedzy specjalnej. Biorąc pod uwagę, że nie były one kwestionowane przez żadną ze stron i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu, dokonano na ich podstawie odpowiednich ustaleń faktycznych. W szczególności dotyczyło to środka odrzucającego, pod wpływem którego znajdował się oskarżony J. S. w chwili kierowania rowerem. Wprawdzie badanie moczu wskazywało, że oprócz amfetaminy w jego organizmie były także kannabinole, jednak badanie krwi wykazało jedynie nieaktywny kwas będący skutkiem ich rozkładu. Zważywszy na fakt, że jest on obecny w organizmie nawet kilka dni po zażyciu środka odurzającego, kiedy badanie moczu wciąż może wskazywać wynik dodatni, brak podstaw do uznania, że oskarżony J. S. znajdował się po jego użyciu lub pod jego wpływem. Co zaś się tyczy zawartości amfetaminy w białym proszku, znajdującym się w foliowej torebce z zapięciem strunowym znalezionej w mieszkaniu oskarżonego J. S., to jej stężenie wynosiło 10%. Biorąc jednak pod uwagę, że ten środek odurzający nie występuje na rynku w czystej postaci, ale w połączeniu z innymi substancjami, w tym przypadku z kofeiną, przyjęto że była to ilość 0,84 grama netto (przed pierwszymi badaniami).

Sąd dał również wiarę **dokumentom w postaci wyników badań (k.2, k.3), protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k.4-4 verte), świadectwa wzorcowania (k.5-5 verte), dokumentacji lekarskiej, protokołu zatrzymania rzeczy (k.8-10 verte), protokołu zatrzymania osoby (k.11-11 verte), protokołu przeszukania osoby (k.13-14 verte), protokołu przeszukania mieszkania (k.25-27 verte), protokołu użycia testera narkotykowego (k.28-28 verte), protokołów oględzin rzeczy (k.29, k.45-48), materiału poglądowego (k.49), protokołu pobrania krwi (k.60-60 verte) i sprawozdania z analiz (k.61)**, które zostały sporządzone przez uprawnione osoby, nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie budzą także żadnych wątpliwości Sądu. Szczególne znaczenie mają tu wyniki badań, protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego, protokół przeszukania mieszkania, protokół użycia testera narkotykowego, protokół pobrania krwi i sprawozdanie z analiz. Wskazywały one, że w chwili kierowania rowerem oskarżony J. S. znajdował się pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy. Ponadto pozwalały ustalić, że w mieszkaniu oskarżonego znaleziono amfetaminę.

Dokonując analizy całokształtu materiału dowodowego, zdaniem sądu, wina oskarżonego J. S., przyjęte kwalifikacje prawne - ze zmianą w zakresie uznania, że pierwszy zarzucany mu czyn wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1a kw - nie budzą żadnych wątpliwości. Powyższa modyfikacja była podyktowana tym, że z dniem 9 listopada 2013r. prowadzenie roweru w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu nie jest już przestępstwem z art. 178a § 2 kk, ale wykroczeniem z art. 87 § 1a kw. Wprawdzie ustawa z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r., jednak w przypadku części przepisów, w tym art. 2 pkt 3 w/ w ustawy zmieniającego treść art. 87 kw, nastąpiło to już po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest od dnia 25 października 2013 r.

Wykroczenie z art. 87 § 1a kw polega na prowadzeniu innego pojazdu niż mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu. Odnosi się ono do kierowania w stanie zagrażającym bezpieczeństwu w komunikacji i jest dokonane w chwili podjęcia jazdy. Do innych pojazdów niż mechaniczne należy zaliczyć między innymi rowery. W myśl art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Do podobnie działających środków należy zaliczyć między innymi środki odurzające. Jest to wykroczenie powszechne, formalne, umyślne. Zważywszy na okoliczność, że oskarżony J. S. zażył środek odurzający w postaci amfetaminy, a następnie będąc pod jej wpływem kierował rowerem po Moście P., po drodze publicznej, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87 § 1a kw. Jednoznacznie z opinii biegłej A. Z. wynika, że oskarżony znajdował się pod wpływem amfetaminy, a nie po jej użyciu. Na powyższe wskazują też inne wiarygodne dowody zgromadzone w sprawie min. w postaci zeznań świadka R. S., który opisał widoczne objawy zażytego środka tj. pobudzenie psychoruchowe, słowotok, niewyraźna mowa, rozszerzone źrenice oraz protokół pobrania krwi (k-60v) w którym wskazano, iż oskarżony był pobudzony psychoruchowo.

Przestępstwo określone w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.

o przeciwdziałaniu narkomanii polega na posiadaniu wbrew przepisom ustawy środków odurzających lub substancji psychotropowych. Przedmiotem ochrony jest tu zdrowie publiczne, zabezpieczenie społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym

i nielegalnym posiadaniem środków odurzających lub psychotropowych oraz interes ekonomiczny państwa w zakresie obrotu środkami odurzającymi lub psychotropowymi. Działanie przestępcze polega na posiadaniu - to jest faktycznym władztwie nad rzeczą środków odurzających lub substancji psychotropowych - substancji pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działających na ośrodkowy układ nerwowy wymienionych w załącznikach do w/w ustawy. Jest to przestępstwo powszechne, formalne i umyślne, które może być popełnione zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Zważywszy na fakt,

że w mieszkaniu oskarżonego J. S. przy ul. (...) w W. (k-25-27) znaleziono torebkę foliową z zapięciem strunowym z zawartością białego proszku w ilości 0,84 grama netto, będącego mieszaniną amfetaminy i kofeiny, który był

jego własnością przeznaczoną na własny użytek, doszło do wyczerpania znamion tego przestępstwa. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż w akcie oskarżenia prokurator błędnie przyjął, iż w dniu 15.10.2012r. w mieszkaniu oskarżonego przy ul. (...) w W. oskarżony posiadał środki odurzające w postaci amfetaminy, zamiast przyjąć, że miało to miejsce w mieszkaniu przy ul. (...) w W.. Zapewne powyższy błąd wynikał z oczywistej omyłki pisarskiej, zaś sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Zdaniem sądu, z całości materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika jednoznacznie, że przeszukanie mieszkania oskarżonego i ujawnienie przedmiotowych środków odurzających miało miejsce przy ul. (...), a nie przy ul. (...) w W.. Świadczą o tym min. poszczególne informacje odnośnie miejsca zamieszkania oskarżonego zawarte w zgromadzonej dokumentacji oraz protokół przeszukania mieszkania na ul. (...) w W. k-25-27.

Wymierzając kary jednostkowe oskarżonemu J. S. kierowano się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 33 kw i 53 kk, mając w szczególności na uwadze motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw wykroczenia/przestępstwa, stopień społecznej szkodliwości czynów, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem wykroczenia/przestępstwa i zachowanie się po ich popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dostosowanie dolegliwości kary do stopnia winy, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na wstępie należy zwrócić uwagę na dość wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu. Powyższe stanowisko wynika przede wszystkim z rodzaju dóbr zagrożonych w wyniku ich popełnienia, to jest zdrowia, życia i mienia uczestników ruchu drogowego, jak również zdrowia publicznego, zabezpieczenia społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym i nielegalnym posiadaniem środków odurzających/psychotropowych oraz interesu ekonomicznego państwa w zakresie obrotu środkami odurzającymi/psychotropowymi. Należy również zwrócić uwagę, że oskarżony J. S. działał umyślnie, świadomie zażywając środek odurzający w postaci amfetaminy, a pod jego wpływem stanowił realne zagrożenie, gdyż poruszał się na zmianę środkami ulicy, torowiskiem i chodnikiem Mostu P.. Tym samym mógł doprowadzić do groźnego w skutkach wypadku, nie tylko dla siebie, ale też dla innych uczestników ruchu drogowego. Na jego niekorzyść przemawia również rodzaj posiadanego środka odurzającego, albowiem amfetaminę zalicza się do tak zwanych „twardych” narkotyków, jak również jego ilość. Okolicznością obciążającą jest także uprzednia pięciokrotna karalność oskarżonego (karta karna - k.251-252), w tym trzykrotna za przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Jak widać, nie wyciągnął on żadnych wniosków z zapadłych orzeczeń i po raz kolejny wszedł w konflikt z prawem.

Okolicznością łagodzącą jest to, że do prowadzenia rowerem doszło w nocy, kiedy ruch i związane z tym zagrożenie są dużo mniejsze.

Mając na uwadze wskazane okoliczności obciążające i łagodzące, a ponadto prewencyjny charakter kary, Sąd doszedł do przekonania, że karą właściwą za pierwszy czyn zarzucany oskarżonemu J. S., skazanemu na podstawie art. 87 § 1a kw, będzie wymierzona na podstawie art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw kara grzywny w wysokości 500 zł. Jednocześnie, na podstawie art. 82 § 3 kpw, zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny czas jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, to jest 15 października 2012 r., przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny grzywnie w kwocie 200 zł. Ponadto Sąd uznał, że karą właściwą za drugi czyn zarzucany oskarżonemu J. S., skazanemu na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, będzie wymierzona na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 58 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda.

Zdaniem Sądu, wymierzone kary grzywien będą dla oskarżonego wystarczającą dolegliwością, która uświadomi mu, że łamanie prawa nie pozostaje niezauważone i łączy się w sposób konieczny i nieuchronny z odpowiedzialnością karną. Biorąc pod uwagę, że oskarżony J. S. uzyskuje stałe dochody w kwocie 1.800 zł brutto (oświadczenie - k.165), z pewnością będzie w stanie uczynić zadość temu orzeczeniu. Jeśli nie jednorazowo, to w ratach.

Jednocześnie, na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych „Drz” SIp 203/13 pod poz. 1 poprzez zniszczenie. Zważywszy na okoliczność, że zabezpieczony dowód zawierał środek odurzający, konieczne było wyeliminowanie go z obrotu prawnego.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że przy wymierzonych karach grzywny dodatkowe obciążenie oskarżonego kosztami, byłoby dla niego zbyt dolegliwe.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 756 zł oraz Vat tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając powyższe na uwadze, sąd orzekł jak w sentencji wyroku.